

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobce: **Mgr. Z. S.**
zastoupen advokátem Mgr. Nikolou Koncerem
sídlem Dolní náměstí 309, Vsetín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti:

1. **I. N.**
2. **J. H.**
zastoupen advokátem Mgr. Bc. Peterem Mrázikem
sídlem Pražákova 1008/69, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2017, č. j. KUZL 24029/2017, sp. zn. KUSP 18147/2017 ÚP-Vy

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát města Zlína, odbor stavebních a dopravních řízení (dále též „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 10. 5. 2016, č. j. MMZL 061178/2016, nařídil vlastníku J. H. odstranění stavby „Kanalizační přípojka rodinného domu č. p. X“ na pozemku st. p. x, p. č. x, x, x, x v k. ú. x. K odvolání vlastníka stavby žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 8. 2016 č. j. KUZL 56244/2016, zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně o odstranění stavby a věc mu vrátil k novému projednání.
2. Poté stavební úřad rozhodnutím ze dne 6. 1. 2017 č. j. MMZL 001635/2017, rozhodl tak, že nenařizuje odstranit předmětnou stavbu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl jako opožděné.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce uvedl, že ve správním řízení předložil společně s vyjádřením k odvolání ze dne 6. 6. 2016 plnou moc, jíž zmocnil advokáta JUDr. K. T. k jeho zastupování ve všech právních věcech. Žalovaný pochybil, nedoručoval-li písemnosti do rukou zmocněného advokáta. Pokud žalovaný doručil rozhodnutí o neodstranění stavby pouze žalobci, nezapočala dosud běžet lhůta k podání oprávněnému prostředku a odvolání nebylo opožděné.
4. Plná moc pro advokáta JUDr. K. T. je generální plnou mocí ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Šíře zastoupení není v plné moci nijak omezena, ani z ní neplyne, že by byla udělena jen k jednomu konkrétnímu úkonu. Takový závěr nevyplývá ani z podání, k němuž byla plná moc přiložena.
5. Z obsahu plné moci je zřejmé, že vyjadřuje vůli žalobce nechat se zastupovat zmocněncem ve všech procesních úkonech před orgány veřejné moci. Vůle nechat se zastupovat ve všech řízeních v sobě nutně zahrnuje zmocnění pro každé jednotlivé řízení jako celek.
6. Podle § 34 odst. 2 správního řádu se písemnosti doručují pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Také podle Nejvyššího správního soudu nemá doručení zastoupenému účastníku řízení vliv na běh lhůt. V případě pochybností o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení (§ 34 odst. 3 správního řádu) a doručování zastoupenému účastníku řízení má jen informativní povahu.
7. K argumentaci žalovaného, že žalobce přebíral písemné úkony stavebního úřadu a činil ve věci vlastní podání, lze poznamenat, že přebírání pošty je zcela běžnou záležitostí a nemůže být žalobci kladeno k tíži. Nemůže mu přitěžovat fakt, že byl ve věci sám procesně aktivní. To, že si zvolil zmocněnce, nevylučuje, aby sám žalobce mohl ve věci činit jednodušší úkony. Žalobce vždy legitimně spoléhal na to, že dodržení lhůt je zodpovědností jeho zmocněnce. Veškerá rozhodnutí ve věci měla být doručována jeho zástupci, neboť procesně složitější úkony činili v řízení vždy jeho zmocněnci.
8. Byl-li v důsledku nedoručení zástupci podán opravný prostředek opožděně, přičemž toto byl jediný důvod pro jeho zamítnutí, jedná se o podstatné zkrácení procesních práv žalobce, proto musí být napadené rozhodnutí zrušeno. Žalobce nebyl správními orgány vyzván k případnému odstranění nedostatku ohledně rozsahu zmocnění; pochybnosti o rozsahu zmocnění mu tak nelze přičítat k tíži.

9. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno žalobci dne 10. 1. 2017 do vlastních rukou. Odvolání žalobce bylo doručeno do datové schránky správního orgánu dne 13. 2. 2017, tj. 19 dnů po uplynutí zákonné patnáctidenní lhůty.
11. Plnou moc pro JUDr. K. T. posoudil žalovaný jako plnou moc dle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu, tj. jako plnou moc prostou ke konkrétnímu úkonu, ke kterému byla přiložena (vyjádření k odvolání).
12. Po zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 10. 5. 2016 stavební úřad pokračoval v řízení, v němž žalobce činil úkony sám za sebe. Z jeho jednání nebylo zřejmé, že má vůli být v dalším řízení zastupován JUDr. K. T. Podle protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 27. 10. 2016 žalobce udělil plnou moc k účasti na této prohlídce D. O. Žalobce nic nenamítal proti doručování písemnosti ze dne 13. 12. 2017 do jeho vlastních rukou. Správní orgány proto neměly žádnou pochybnost o rozsahu zastoupení žalobce.
13. Žalovaný navrhl provedení důkazu výsledkem JUDr. K. T., na základě kterého by bylo prokázáno, v jakém rozsahu žalobce zastupoval.
14. Požadoval, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 2

15. J. H. považoval žalobu za nedůvodnou. Zastoupení JUDr. K. T. zaniklo podle něj nejpozději dne 27. 10. 2016, kdy nový zmocněnec žalobce, D. O., předložil správnímu orgánu při kontrolní prohlídce prostou plnou moc ze dne 26. 10. 2016 k zastupování žalobce při tomto konkrétním úkonu.
16. Jelikož správní řád zánik zastoupení neupravuje, použije se na projednávanou věc § 28 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dle kterého zvolí-li si účastník jiného zástupce, platí, že tím také vypověděl plnou moc dosavadnímu zástupci. I v důsledku pozdější prosté plné moci vznikne fikce výpovědi předchozí procesní plné moci. Právní fikci nelze nijak vyvrátit ani zvrátit.
17. Odpovědnost za volbu zmocněnce měl sám žalobce. Pokud chtěl být v řízení zastoupen JUDr. K. T., nemohl si zvolit jiného zmocněnce. Trvá-li žalobce na tom, že jej zastupoval JUDr. K. T., měl tuto skutečnost správnímu jasně prokázat a převzít za volbu zmocněnce odpovědnost. Žalobce však v tomto směru neučinil ničeho, ačkoliv mu bylo z řady podání zřejmé, že je správní orgán nedoručuje jeho zmocněnci (viz rozdělovníky podání).
18. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci soudem

19. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.

20. Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).
21. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
22. V posuzované věci je sporná otázka, zda žalobce byl v řízení o odstranění stavby zastoupen JUDr. K. T. na základě plné moci ze dne 5. 5. 2016, s čímž souvisí i otázka, zda stavební úřad nepochybil, pokud své rozhodnutí ze dne 6. 1. 2017 doručoval přímo žalobci.
23. Zastoupení na základě plné moci je ve správním řádu upraveno v § 33 odst. 1, podle kterého si účastník „*může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*“
24. Plnou mocí se dává třetím osobám na vědomí, že zástupce je oprávněn zastoupeného zastupovat, je tedy osvědčením existence práva určité osoby zastupovat osobu jinou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2004, č. j. 5 Afs 16/2004-60, publ. pod č. 437/2005 Sb. NSS). Plná moc je pouhým průkazem zastoupení, nikoliv aktem zastoupení konstituujícím. Smluvní zastoupení vzniká ujednáním stran, tj. uzavřením smlouvy o zastoupení. Zastoupení advokátem je vyjádřením ústavně zaručeného práva na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, upraveného v čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 8 Azs 16/2007-158). Z hlediska určení rozsahu zastoupení je potřeba vycházet z toho, jaký byl úmysl smluvních stran. Takový úmysl lze seznat především z textu plné moci, jakožto vnějšího průkazu, že zmocnitel udělil zmocněnci určité zmocnění (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2018, č. j. 5 As 38/2016-28).
25. Správní řád upravuje v § 33 odst. 2 čtyři typy plné moci. Plná moc může být udělena: a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení (prostá plná moc), b) pro celé řízení (procesní plná moc), c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu (prezidiální plná moc), a d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.
26. Nejčastějším typem plné moci používané ve správním řízení je plná moc pro celé správní řízení, která je upravena v § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu. Správní řízení by v této plné moci mělo být specifikováno či vymezeno jeho předmětem. Správní řád tento typ zastoupení preferuje, neboť v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení (§ 34 odst. 3 správního řádu). Současně platí, že v téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce. Uvedené ovšem neznamená, že by v celém správním řízení mohl vystupovat pouze jeden zmocněnec (srov. JEMELKA, L. a kol. *Správní řád: komentář*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 190 – 192).
27. Prezidiální plná moc upravená v § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu je plnou mocí udělovanou pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu. Na prezidiální plnou moc klade správní řád vyšší formální požadavky: může být udělena pro neurčitý počet řízení, která se však vždy musí vztahovat k určitému předmětu (věci) nebo k činnosti konkrétní osoby, což musí být z obsahu plné moci jasně patrné. Dále správní řád vyžaduje, aby podpis na prezidiální plné moci byl úředně ověřen a aby byla plná moc uložena u věcně a místně příslušného správního orgánu do zahájení správního řízení.
28. Dalším typem plné moci podle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu je plná moc prostá udělená *ad hoc* k provedení určitého úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení (např. pro nahlédnutí do spisu, sepsání žádosti apod.). V tomto typu plné moci musí být jasně a srozumitelně popsáno, k jakému konkrétnímu úkonu je plná moc udělena. Posledním typem plné moci dle § 33 odst. 2 písm. d) správního řádu jsou plné moci ve správním řádu výslovně neupravené, jejichž rozsah je stanoven v souladu se zvláštními zákony.

29. Ze správního spisu vyplývá, že plnou mocí ze dne 5. 5. 2016 (viz č. l. 67 správního spisu) zmocnil žalobce JUDr. K. T., aby ho „obhajoval, resp. zastupoval ve všech právních věcech a při všech jednáních a řízeních před všemi soudními a jinými orgány a s právníckými osobami.“ Z textu plné moci vyplývalo, že „[j]menovaný je pro tyto účely oprávněn mne zastupovat a s právními účinky pro mne z toho vyplývajících vykonávat všechny úkony s touto činností související. Zejména je oprávněn přijímat doručované písemnosti, podepisovat a podávat veškeré návrhy, žádosti a přihlášky, jakož i brát je zpět; vymáhat a vzdávat se nároků, odpovídat na uplatňované nároky a uznávat je; přijímat, uznávat a potvrzovat plnění nároků; činit prohlášení, uzavírat smíry, narovnání a smlouvy všeho druhu; podávat, brát zpět a vzdávat se opravných prostředků; odmítat nebo neodmítat dědictví; jmenovat rozhodce a uzavírat rozhodčí smlouvy; přijímat peníze a cennosti, platit poplatky. Tuto plnou moc uděluji v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu, zákoníku práce i pro případ, že bude na základě právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci.“
30. Žalovaný předmětnou plnou moc v napadeném rozhodnutí posoudil jako plnou moc dle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu, tedy jako plnou moc prostou ke konkrétnímu úkonu, ke kterému byla přiložena (zde vyjádření k podanému odvolání). Podle žalovaného předmětná plná moc nesplňovala požadavky vyplývající z § 33 správního řádu a zmocnění nebylo uděleno k zastupování ve věci stavebního řízení vedeného správním orgánem I. stupně. Plná moc se podle žalovaného jevila jako prezidiální, avšak neobsahovala zákonné náležitosti, proto ji žalovaný posoudil podle jejího obsahu jako jiný typ plné moci. V plné moci nebyl vymezen předmět (konkrétní řízení), ani rozsah (určitá skupina úkonů) zmocnění, proto žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí uzavřel, že se jedná o plnou moc k jedinému úkonu, jímž bylo podání vyjádření k odvolání.
31. K tomu soud uvádí následující. Z předmětné plné moci je zřejmé, že se jedná o tzv. formulářovou plnou moc. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 8 Azs 16/2007-158, formulářové plné moci „byly vytvořeny právě proto, aby advokáti poskytl co nejširší možnosti při zastupování klienta; pokud pak strany chtěly takovou šíři zmocnění vyloučit, nic jim nebránilo v tom, aby příslušné pasáže formuláře upravily či přeškrtnuly.“ V projednávaném případě z plné moci žádné omezení zmocněnceva oprávnění nevyplývá. Zmocněnec zde vyjádřil vůli zastupovat žalobce ve všech právních věcech, s nimiž se na něj obrátí, a žalobce na základě vzájemné důvěry poskytl zmocněnci paušálně právo zastupovat jej ve všech řízeních, která třeba ještě ani nejsou započata a jejichž předmět není dosud určen.
32. Nelze tak připustit výklad žalovaného, že plná moc byla vystavena pouze k jedinému účelu, jímž bylo podání vyjádření k odvolání. V plné moci se výslovně hovoří o oprávnění zmocněnce zastupovat žalobce při všech jednáních a řízeních před všemi soudními a jinými. Škála úkonů specifikovaných v textu plné moci bez jakýchkoli pochyb vypovídá o tom, že úmysl stran nebyl udělit plnou moc pouze pro podání vyjádření k odvolání, ale pro zastupování žalobce v celém správním řízení, v němž byla plná moc správnímu orgánu předložena.
33. Se žalovaným lze souhlasit, že plná moc ze dne 5. 5. 2016 nevyhovuje zákonným požadavkům kladeným na tzv. prezidiální plnou moc [§ 33 odst. 2 písm. c) správního řádu], neboť nemá přesně definovaný předmět řízení, formální náležitosti předpokládané správním řádem pro tento typ plné moci (úředně ověřený podpis), ani nebyla zákonem předpokládaným způsobem uložena u věcně a místně příslušného správního orgánu, resp. z obsahu správního spisu není patrné, že by žalobce či jím zplnomocněný zástupce projeвили jakoukoli vůli předmětnou plnou moc takto u správního orgánu uložit (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2016, č. j. 30 A 63/2015-44, publ. pod č. 3464/2016 Sb. NSS).
34. Z textu plné moci je ovšem nepochybné, že je svým obsahem obecnou (generální) plnou mocí ve smyslu § 441 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (shodně např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2010, sp. zn. 26 Cdo 1616/2009), jejíž použití ve správním řízení lze dovodit z § 33 odst. 2 písm. d) správního řádu. Na jejím základě

byl JUDr. T. oprávněn zastupovat žalobce ve všech právních věcech a při všech jednáních a řízeních před všemi soudními a jinými orgány a s právníckými osobami.

35. Pokud by snad správnímu orgánu vznikly pochybnosti o tom, v jakém rozsahu bylo zmocnění JUDr. K. T. uděleno, měl zmocněnce k odstranění takovýchto pochybností vyzvat, případně měl podle § 34 odst. 3 správního řádu presumovat, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém správním řízení ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu. K postupu „ve prospěch zastoupení“ se přiklonil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve výše zmiňovaném usnesení č. j. 8 Azs 16/2007-158. Východiskem je zde ústavní princip zakotvený v článku 2 odst. 3 Ústavy, podle něhož má veřejná moc sloužit občanům, a zásady dobré správy, z nichž plyne, že každou pochybnost a nejasnost je nutno vykládat ve prospěch účastníka řízení a umožnit mu ochranu jeho práv (viz MATES, P. *Zastoupení ve správním řízení*. Bulletin advokacie, 4/2015, s. 13).
36. Soud je přesvědčen, že z obsahu plné moci bylo naprosto zřejmé, že opravňovala JUDr. K. T. k zastupování žalobce v celém správním řízení o odstranění předmětné stavby. Ostatně žalovaný v rozhodnutí ze dne 24. 8. 2016, č. j. KUZL 56244/2016, na straně 5 i v rozdělovníku na straně 10 výslovně uváděl, že žalobce je zastoupen JUDr. K. T. Nelze se proto ztotožnit s odůvodněním napadeného rozhodnutí, dle kterého bylo oprávnění JUDr. T. k zastupování žalobce omezeno toliko na jediný úkon v řízení – podání vyjádření k odvolání.
37. Odůvodňoval-li žalovaný rozsah zmocnění *ad hoc* skutečností, že žalobce ve správním řízení činil úkony sám, ani v tomto mu soud nepřisvědčil. Udělení plné moci „*nelze chápat tak, že by se jím zmocnitel zcela vzdával možnosti jednat, jakkoli by bylo racionální, aby před tím plnou moc odvolal*“ (srov. VEDRAL, J. *Správní řád. Komentář*. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 389). Samostatné úkony žalobce ve správním řízení neznamenají, že by zastoupení automaticky zaniklo. K tomu by bylo třeba odvolání zmocnění ze strany žalobce, vypovězení zmocnění ze strany JUDr. K. T. či jiný zákonem předvídaný důvod zániku zmocnění (srov. § 448 občanského zákoníku, kde je uveden demonstrativní výčet zániku zmocnění; další důvody jsou obsaženy v jiných právních předpisech nebo vyplývají z podstaty zastoupení). Argumentace žalovaného, že žalobce svým pozdějším jednáním ve správním řízení zavedl příčinu žalovanému posuzovat plnou moc ze dne 5. 5. 2016 jako plnou moc pro konkrétní úkon, je proto mylná (srov. rozsudek Nejvyšší správní soud ze dne 12. 7. 2018, č. j. 5 As 38/2016 – 28).
38. Soud tak uzavírá, že plná moc ze dne 5. 5. 2016 opravňovala JUDr. K. T. k zastupování žalobce v celém správním řízení od okamžiku, kdy byla správnímu orgánu předložena. Aby však bylo možné posoudit zákonnost postupu stavebního úřadu při doručování rozhodnutí ze dne 6. 1. 2017, resp. včasnost podaného odvolání, bylo nutné zkoumat, zda v okamžiku vydání prvostupňového rozhodnutí ze dne 6. 1. 2017 oprávnění pro JUDr. T. k zastupování žalobce stále trvalo, či zda nezaniklo v důsledku pozdějších okolností. Ze správního spisu totiž vyplývá, jak upozorňovala i osoba zúčastněná na řízení č. 2 ve svém vyjádření, že žalobce dne 26. 10. 2016 udělil novou plnou moc panu D. O., bytem P. II 711/ Z. (č. 1. 99 správního spisu), ke svému zastupování při kontrolní prohlídce stavby dne 27. 10. 2016. Tato plná moc byla stavebnímu úřadu předložena dne 27. 10. 2016.
39. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 As 94/2011-80, „[s]právní řád omezuje účastníka řízení při volbě zmocněnce tím, že podle jeho § 33 odst. 1 účastník může mít v téže věci pouze jednoho zmocněnce. To ovšem neznamená, že by účastník řízení musel mít po celou dobu správního řízení téhož zmocněnce a nemohl jej změnit. Účel uvedeného omezení spočívá v tom, aby se oprávnění jednotlivých zmocněnců nepřekrývala, a aby správní orgán nebyl uveden v nejistotu, kdo a jakým způsobem za účastníka řízení jedná. Otázku zániku plné moci udělené zmocněnci však správní řád výslovně neřeší.“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dovodil, že při posuzování zániku plné moci je nutno vycházet analogicky ze zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

40. Podle § 28 odst. 3 občanského soudního řádu je možné plnou moc vypovědět dosavadnímu zástupci tím, že si účastník řízení zvolí jiného zástupce. Doktrína doplňuje, že „[m]á-li účastník jednoho zmocněnce v řízení a následně udělí další plnou moc jinému zmocněnci, nastupuje fikce odvolání (...) předchozí plné moci, jež má za následek, že soud přestane jednat s původním zmocněncem a nadále jedná s tím, který je uveden v pozdější plné moci. Tato fikce se uplatní i tehdy, pokud je dalšímu zmocněnci udělena prostá plná moc, zatímco přechozímu byla udělena procesní plná moc.” (srov. SMOLÍK, P. in SVOBODA, K. a kolektiv. *Občanský soudní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 140). Obdobně Doležilek uvádí, že „[o]kolnosti, zda nová plná moc je procesní nebo jen prostou plnou mocí, zde není rozhodná; proto i procesní plná moc zaniká, předložil-li účastník soudu později prostou plnou moc udělenou jinému zmocněnci” (viz DOLEŽÍLEK, J. in DRÁPAL, L. a kolektiv. *Občanský soudní řád I, II. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 173).
41. V nyní projednávaném případě žalobce nejprve udělil dne 5. 5. 2016 generální plnou moc JUDr. K. T., na jejímž základě byl zmocněnec oprávněn zastupovat žalobce v celém správním řízení týkajícím se odstranění předmětné stavby. Tato plná moc byla stavebnímu úřadu doručena 15. 6. 2016. Poté žalobce udělil dne 26. 10. 2016 prostou plnou moc D. O., k zastupování žalobce při kontrolní prohlídce konané dne 27. 10. 2016; tohoto dne byla plná moc pro D. O. předložena stavebnímu úřadu. Předložením pozdější plné moci ze dne 26. 10. 2016 pro D. O. došlo ze zákona (podle § 28 odst. 3 občanského soudního řádu) k zániku plné moci ze dne 5. 5. 2016 udělené JUDr. K. T., přestože pozdější plná moc byla omezena toliko na jediný úkon – zastupování žalobce při kontrolní prohlídce. Po 27. 10. 2016 tedy žalobce již v řízení nebyl zastoupen, proto správní orgán I. stupně postupoval správně, doručoval-li své rozhodnutí ze dne 6. 1. 2017 pouze žalobci.
42. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 6. 1. 2017 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 10. 1. 2017 (viz doručenska u č. l. 124 správního spisu). Od tohoto dne počala běžet 15 denní lhůta k podání odvolání podle § 75 odst. 5 správního řádu, o čemž byl žalobce řádně poučen. Lhůta k podání odvolání skončila dne 25. 1. 2017. Odvolání žalobce bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno prostřednictvím jeho nového zástupce Mgr. Nikoly Koncea teprve dne 13. 2. 2017; bylo tedy podáno opožděně.
43. Námitka nesprávného posouzení otázky včasnosti podaného odvolání tak není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

44. Na základě výše uvedených skutečností neshledal soud žalobu důvodnou, proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. Soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování výsledkem JUDr. K. T., jak navrhoval žalovaný, neboť dospěl k závěru, že otázku zastoupení žalobce ve správním řízení lze spolehlivě posoudit na základě listin založených ve správním spise.
46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
47. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost. Neshledal rovněž důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. 6. 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu